

Forskrift om gjenvinning av skip og flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsett av Klima- og miljødepartementet 6. desember 2018 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 33, § 36, § 43 og § 44 jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) § 9, § 12, § 16, § 31, § 33, § 49, § 52a og § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245 og delegeringsvedtak 11. juni 1993 nr. 785.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c og nr. 32fh (forordning (EU) nr. 1257/2013), vedlegg XIII nr. 56b (forordning (EU) nr. 1257/2013), beslutning (EU) 2016/2324 og beslutning (EU) 2016/2322.

§ 1. Gjennomføring av skipsgjenvinningsforordningen i norsk rett

EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c og vedlegg XIII nr. 56b (forordning (EU) nr. 1257/2013 om gjenvinning av skip og om endring av forordning (EF) 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF) (skipsgjenvinningsforordningen) gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg XX nr. 32fh, vedlegg XX, vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 2. Utforming av nærmere angitte dokumenter

Meldinger om planlagt oppstart av gjenvinning av skip som nevnt i skipsgjenvinningsforordningen artikkel 13 nr. 2 bokstav b, skal utformes i henhold til vedlegg I til denne forskriften.

Erklæringer om slutført gjenvinning av skip som nevnt i skipsgjenvinningsforordningen artikkel 13 nr. 2 bokstav c, skal utformes i henhold til vedlegg II til denne forskriften.

§ 3. IHM-sertifikat, varighet og fornyelsestilsyn

Sertifikat for fortegnelse av farlige materialer (IHM-sertifikat) utstedes av Sjøfartsdirektoratet eller et klaseselskap anerkjent av Sjøfartsdirektoratet i henhold til skipsgjenvinningsforordningen artikkel 10 nr. 1, med varighet på fem år. Fornyelsestilsyn som nevnt i skipsgjenvinningsforordningen artikkel 8 nr. 5 skal gjennomføres hvert femte år.

§ 4. Frist for å melde fra om gjenvinning

Melding som nevnt i skipsgjenvinningsforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav b, skal gis Sjøfartsdirektoratet eller et klaseselskap anerkjent av Sjøfartsdirektoratet senest en måned før planlagt oppstart av gjenvinningen.

§ 5. Myndighet

Miljødirektoratet eller den Klima- og miljødepartementet bemyndiger fatter vedtak etter skipsgjenvinningsforordningen artikkel 7, 13 og 14 og fører tilsyn med at disse bestemmelsene overholdes. Beslutninger om å godkjenne skipsgjenvinningsplaner etter skipsgjenvinningsforordningen artikkel 7 nr. 3 skal treffes ved enkeltvedtak.

Sjøfartsdirektoratet fatter vedtak etter de øvrige bestemmelsene i forordningen og fører tilsyn med at disse bestemmelsene overholdes.

§ 6. Gebyr

Virksomhet skal betale gebyr til statskassen for Miljødirektoratets saksbehandling ved søknad om godkjenning av skipsgjenvinningsplan etter skipsgjenvinningsforordningen artikkel 7 nr. 3 og godkjenning eller fornyelse av godkjenning etter artikkel 14 nr. 1.

Miljødirektoratet kan kreve gebyr ved gjennomføring av tilsyn etter dette kapitlet.

Miljødirektoratet fastsetter gebyrsatsene i tråd med forurensningsforskriften § 39-3, § 39-4 og § 39-7.

§ 7. Ikrafttredelse og endringer i andre forskrifter

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme dato gjøres følgende endring i forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften): – – –

Vedlegg I

Formatet på meldingen om planlagt oppstart av gjenvinning av skip, jf. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/2324.

Vedlegg II

Formatet på erklæringen om sluttført gjenvinning av skip, jf. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2016/2322.

VEDLEGG

Forordninger

Forordning (EU) nr. 1257/2013

Nedenfor følger EØS-avtalen vedlegg XX nr. 32c og vedlegg XIII nr. 56b slik Klima- og miljødepartementet forstår denne med endringer og tillegg som følger av vedlegg XX nr. 32fh, vedlegg XIII og vedlegg XX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1257/2013 av 20. november 2013

om gjenvinning av skip og om endring av forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –
under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,
under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,
etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,
under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité,¹
etter samråd med Regionkomiteen,
etter den ordinære regelverksprosedyren² og
ut fra følgende betraktninger:

- 1) Skip som utgjør avfall, og som transporteres over landegrensene for gjenvinning, reguleres av Basel-konvensjonen av 22. mars 1989 om kontroll av grensekryssende transport av farlig avfall og dets disponering («Basel-konvensjonen») og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006.³ Ved forordning (EF) nr. 1013/2006 gjennomføres Basel-konvensjonen og en endring⁴ av denne konvensjonen vedtatt i 1995, som ennå ikke er trådt i kraft på internasjonalt plan, og som innfører et forbud mot eksport av farlig avfall til stater som ikke er medlem av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD). Slike skip klassifiseres vanligvis som farlig avfall og kan ikke eksporteres fra Unionen for gjenvinning på anlegg i stater som ikke er medlem av OECD.
- 2) Ordningene for å kontrollere anvendelsen og håndhevingen av gjeldende unionsrett og folkerett er ikke tilpasset særtrekkene ved skip og internasjonal skipsfart. Gjennom arbeidet som involverer samarbeid mellom Den internasjonale arbeidsorganisasjon (ILO), Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) og sekretariatet for Basel-konvensjonen, har det lyktes på globalt plan å oppnå enighet om å innføre

obligatoriske krav for å sikre en effektiv og virkningsfull løsning på usikker og uforsvarlig praksis med gjenvinning av skip, i form av den internasjonale Hongkong-konvensjonen om sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning av skip (nedenfor kalt «Hongkong-konvensjonen»).

- 3) OECD-landenes nåværende kapasitet for gjenvinning av skip som er lovlig tilgjengelig for skip som seiler under en medlemsstats flagg, er utilstrekkelig. Den nåværende kapasiteten for en sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning av skip i stater som ikke er medlem av OECD, er tilstrekkelig for å håndtere alle skip som seiler under en medlemsstats, og forventes å vokse ytterligere innen utgangen av 2015 som en følge av de tiltak som disse statene har truffet for å oppfylle kravene i Hongkong-konvensjonen.
- 4) Hongkong-konvensjonen ble vedtatt 15. mai 2009 av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon. Hongkong-konvensjonen trer først i kraft 24 måneder etter at den er ratifisert av minst 15 stater som til sammen innehar minst 40 % av bruttotonnasjen i verdens handelsflåte, og som i de foregående ti årene til sammen har hatt en største årlige skipsgjennvinningsmengde som utgjør minst 3% av bruttotonnasjen til de samme statenes samlede handelsflåte. Konvensjonen omfatter utforming, bygging, drift og klargjøring av skip med henblikk på å tilrettelegge for en sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning uten at det går på bekostning av skipets sikkerhet og driftseffektivitet. Den omfatter også bestemmelser som sikrer at skipsgjennvinningsanlegg drives på en sikker og miljømessig forsvarlig måte, og at det opprettes en passende håndhevingsordning for gjenvinning av skip.
- 5) Målet med denne forordning er å tilrettelegge for en rask ratifisering av Hongkong-konvensjonen, både i Unionen og i tredjestater, ved å anvende relevante kontroller av skip og skipsgjennvinningsanlegg på grunnlag av nevnte konvensjon.
- 6) I Hongkong-konvensjonen fastsettes det uttrykkelig at partene skal innføre strengere tiltak i samsvar med folkeretten når det gjelder en sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning av skip, med det formål å forebygge, redusere eller minimere eventuelle skadevirkninger på menneskers helse og på miljøet. På bakgrunn av dette bør denne forordning derfor gi vern mot mulige skadevirkninger fra farlige materialer om bord på alle skip som anløper en havn eller ankerplass i en medlemsstat, samtidig som den sikrer at de bestemmelsene som får anvendelse på disse materialene i henhold til folkeretten, overholdes. For å sikre kontrollen med at kravene knyttet til farlige materialer i henhold til denne forordning overholdes, bør medlemsstatene anvende nasjonale bestemmelser for å gjennomføre europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF.⁵ På det nåværende tidspunkt har inspektører som utfører havnestatskontroller, som oppgave å utføre inspeksjon av sertifisering og foreta aktiv prøving med henblikk på farlige materialer, herunder asbest, i henhold til Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs («SOLAS»). Det omforente Paris-memorandum om havnestatskontroll inneholder bestemmelser om en harmonisert metode for denne virksomheten.
- 7) Formålet med denne forordning er også å redusere forskjellene mellom operatører i Unionen, i OECD-landene og i relevante tredjestater med hensyn til helse og sikkerhet på arbeidsplassen og miljøstandarder, og å sende skip som seiler under en medlemsstats flagg, til skipsgjennvinningsanlegg som bruker sikre og miljømessig forsvarlige metoder til opphogging av skip, i stedet for å sende dem til anlegg som er under standard, noe som for tiden er praksis. Dette vil også styrke konkurranseevnen innen sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning og behandling av skip på skipsgjennvinningsanlegg i en medlemsstat. Opprettelsen av en europeisk liste over skipsgjennvinningsanlegg («den europeiske listen») som oppfyller kravene i denne forordning, vil bidra til å nå disse målene og til en bedre håndheving ved å tilrettelegge for kontroll av skip som sendes til gjenvinning av den medlemsstat som skipet fører flagget til. Disse kravene til skipsgjennvinningsanlegg bør bygge på kravene i Hongkong-konvensjonen. I den forbindelse bør skipsgjennvinningsanlegg som er godkjent i samsvar med denne forordning, oppfylle de nødvendige kravene for å sikre vern av miljøet, arbeidstakernes helse og sikkerhet samt en miljømessig forsvarlig håndtering av avfall som nyttiggjøres fra skip som er gjenvunnet. For skipsgjennvinningsanlegg i en tredjestat bør kravene sikre at det oppnås et høyt vernnivå for menneskers helse og miljøet, som i store trekk svarer til vernnivået i Unionen. Skipsgjennvinningsanlegg som ikke oppfyller disse minstekravene, bør derfor ikke oppføres på den europeiske listen.
- 8) Likhetsprinsippet i unionsretten bør anvendes, og anvendelsen bør overvåkes, særlig når den europeiske listen opprettes og ajourføres for skipsgjennvinningsanlegg i Unionen og for skipsgjennvinningsanlegg i tredjestater som oppfyller kravene fastsatt i denne forordning.

- 9) Medlemsstatene oppfordres til å treffe egnede tiltak for å sikre at skip som faller utenfor virkeområdet for denne forordning, handler på en måte som er forenelig med denne forordning, så langt det er rimelig og mulig.
- 10) For å unngå overlapping er det nødvendig å unnta skip som seiler under en medlemsstats flagg, og som omfattes av virkeområdet for denne forordning, fra virkeområdet for henholdsvis forordning (EF) nr. 1013/2006 og europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF.⁶ Forordning (EF) nr. 1013/2006 får anvendelse på overføring av avfall fra Unionen, med forbehold for unntak for visse avfallskategorier som omfattes av en alternativ ordning. I henhold til denne forordning er skip som omfattes av dens virkeområde, underlagt kontroll i hele skipets livsløp, og den har som formål å sikre at disse skipene gjenvinnes på en miljømessig forsvarlig måte. Det bør derfor presiseres at et skip som i henhold til denne forordning omfattes av den alternative kontrollordningen i hele dets livsløp, ikke bør omfattes av forordning (EF) nr. 1013/2006. Skip som verken omfattes av virkeområdet for Hongkong-konvensjonen eller av denne forordning, og enhver form for avfall om bord på et skip bortsett fra driftsavfall, bør fortsatt omfattes av henholdsvis forordning (EF) nr. 1013/2006 og europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF og 2008/99/EF.⁷
- 11) Det bemerkes for øvrig at skip fortsatt omfattes av andre internasjonale konvensjoner for å sikre at de i driftsdelen av sitt livsløp drives på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte på havet, og selv om de kan utøve visse rettigheter og friheter for fart, kreves det at skip på forhånd melder om anløp til en havn. Medlemsstatene bør kunne velge å foreta ytterligere kontroller i samsvar med andre internasjonale traktater. Tilleggskontroll ved transitt anses derfor som ikke nødvendig i henhold til denne forordning.
- 12) Ved tolkning av kravene i denne forordning bør det tas hensyn til de retningslinjene som IMO har utarbeidet («IMOs retningslinjer») som støtte til Hongkong-konvensjonen.
- 13) I denne forordning bør termen «gjenvinning» ikke ha samme betydning som i definisjonen i direktiv 2008/98/EF. Ved denne forordning bør det derfor innføres en særlig definisjon av termen «gjenvinning av skip».
- 14) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008⁸ gjennomføres det globalt harmoniserte system for klassifisering og merking av kjemikalier på unionsplan. Nevnte forordning gir sammen med rådsdirektiv 67/548/EØF⁹ og europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF¹⁰ nyttige retningslinjer for å fastsette hva som utgjør et farlig materiale.
- 15) Førings av en fortegnelse over farlige materialer om bord på et skip i hele dets livsløp er et sentralt krav i henhold til Hongkong-konvensjonen og denne forordning. I samsvar med regel 8 nr. 2 i Hongkong-konvensjonen bør et skip som skal gjenvinnes, redusere mengden driftsavfall i perioden før skipet avleveres til skipsgjenvinningsanlegget. Dersom driftsavfallet skal leveres sammen med skipet til et skipsgjenvinningsanlegg, bør omtrentlige mengder av avfallet og hvor det er plassert, angis i del II av fortegnelsen.
- 16) Medlemsstatene bør treffe tiltak for å hindre omgåelse av reglene for gjenvinning av skip og fremme åpenhet i forbindelse med slik gjenvinning. Som fastsatt i Hongkong-konvensjonen bør medlemsstatene gi opplysninger om skip det er utstedt fortegnelsessertifikat for, opplysninger om skip det er mottatt erklæring om slutført gjenvinning for, og opplysninger om ulovlig gjenvinning av skip samt oppfølgingstiltak som de har iverksatt.
- 17) Medlemsstatene bør fastsette regler om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordning, og sikre at sanksjonene anvendes for å hindre omgåelse av reglene for gjenvinning av skip. Sanksjonene kan være av sivilrettslig eller administrativ art og bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 18) I samsvar med Domstolens rettspraksis skal medlemsstatenes domstoler i størst mulig grad tolke saksbehandlingsreglene for de vilkårene som skal oppfylles, med henblikk på å bringe en forvaltningssak eller rettergang i samsvar med målene i artikkel 9 nr. 3 i Århus-konvensjonen.
- 19) For å verne menneskers helse og miljøet og med hensyn til prinsippet om at forurenser betaler, bør Kommisjonen vurdere hvorvidt det er mulig å skape en finansiell ordning som gjelder for alle skip som anløper en havn eller ankerplass i en medlemsstat, uansett hvilket flagg skipet seiler under, for å generere midler som kan legges til rette for en miljømessig forsvarlig gjenvinning og behandling av skip uten å oppmuntre til utflagging.

- 20) For å ta hensyn til utviklingen når det gjelder Hongkong-konvensjonen, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte delegeres til Kommisjonen med hensyn til ajourføringen av vedlegg I og II til denne forordning. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder egnede samråd i forbindelse med sitt forberedende arbeid, herunder med sakkyndige. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerede rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 21) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011¹¹.
- 22) Ettersom målene for denne forordning, som er å forebygge, redusere eller fjerne skadevirkninger på menneskers helse og miljøet som skyldes gjenvinning, drift og vedlikehold av skip som seiler under en medlemsstats flagg, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene fordi skipsfart og gjenvinning av skip har et internasjonalt preg, og derfor på grunn av omfanget og virkningene bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

1 EUT C 299 av 4.10.2012, s. 158.

2 Europaparlamentets holdning av 22. oktober 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 15. november 2013.

3 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall (EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1).

4 Endring av Basel-konvensjonen («Basel-forbudet») vedtatt ved beslutning III/1 av partene i Basel-konvensjonen.

5 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll (EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57).

6 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

7 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/99/EF av 19. november 2008 om strafferettslig vern av miljøet (EUT L 328 av 6.12.2008, s. 28).

8 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 av 16. desember 2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger, om endring og oppheving av direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF, og om endring av forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 av 31.12.2008, s. 1).

9 Rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer (EFT 196 av 16.8.1967, s. 1).

1 Europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om 0 klassifisering, emballering og merking av farlige stoffblandinger (EFT L 200 av 30.7.1999, s. 1).

1 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for 1 medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

AVDELING I

Formål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1 Formål

Formålet med denne forordning er å forebygge, redusere, minimere og så langt som mulig unngå ulykker, skader og andre skadevirkninger på menneskers helse og miljøet som skyldes gjenvinning av skip. Formålet med denne forordning er å forbedre sikkerheten, vernet av menneskers helse og Unionens havmiljø i hele skipets livsløp, særlig for å sikre at farlig avfall fra gjenvinning av skip får en miljømessig forsvarlig håndtering.

Ved denne forordning fastsettes det også regler for å sikre en riktig håndtering av farlige materialer på skip.

Denne forordning har også som formål å fremme ratifiseringen av den internasjonale Hongkong-konvensjonen om sikker og miljømessig forsvarlig gjenvinning av skip av 2009 («Hongkong-konvensjonen»).

Artikkel 2 Virkeområde

1. Med unntak av artikkel 12 får denne forordning anvendelse på skip som seiler under en *EØS-stats* flagg.

Artikkel 12 får anvendelse på skip som seiler under en tredjestats flagg, og som anløper en havn eller ankerplass i en *EØS-stat*.

2. Denne forordning får ikke anvendelse på

- a) krigsskip, militære hjelpefartøyer eller andre skip som eies eller drives av en stat, og som for tiden bare brukes i statlig ikke-kommersiell tjeneste,
- b) skip med en bruttotonnasje (BT) på under 500,
- c) skip som i hele sin driftstid bare seiler i farvann som er underlagt suvereniteten eller jurisdiksjonen til den *EØS-staten* som skipet fører flagget til.

Artikkel 3 Definisjoner

1. I denne forordning menes med

- 1) «skip» et fartøy av enhver type som opererer eller har operert i havmiljøet, herunder undervannsfartøyer, flytende farkoster, flytende plattformer, oppjekkbare plattformer, flytende lagringsinnretninger (FSU-er) og flytende produksjons-, lagrings- og losseinnretninger (FPSO-er) samt fartøyer som er blitt strippet for utstyr eller som slepes,
- 2) «nytt skip» et skip for hvilket enten
 - a) byggekontrakten er inngått på tidspunktet for anvendelsen av denne forordning eller senere,
 - b) dersom en byggekontrakt ikke er inngått, kjølen er strukket eller byggingen av skipet er på et tilsvarende trinn seks måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning eller senere, eller
 - c) leveringen finner sted 30 måneder etter anvendelsesdatoen for denne forordning eller senere,
- 3) «tankfartøy» et oljetankskip som definert i vedlegg I til Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip («MARPOL-konvensjonen»), eller et tankfartøy som fører skadelige flytende stoffer som definert i vedlegg II til nevnte konvensjon,
- 4) «farlig materiale» alle materialer eller stoffer som kan være skadelige for menneskers helse og/eller miljøet,
- 5) «driftsavfall» avløpsvann og rester frambrakt ved normal drift av skip som omfattes av kravene i MARPOL-konvensjonen,
- 6) «gjenvinning av skip» den virksomheten som består i helt eller delvis å hogge opp skip på et skipsgjenvinningsanlegg med henblikk på å gjenvinne komponenter og materialer for bearbeiding, forberedelse til gjenbruk eller for gjenbruk, samtidig som håndteringen av farlige materialer og andre materialer sikres, noe som også omfatter lagring og behandling av komponenter og materialer på anlegget, men ikke videre bearbeiding eller disponering av dem i atskilte anlegg,
- 7) «skipsgjenvinningsanlegg» et definert område som er et verft eller anlegg i en *EØS-stat* eller i en tredjestat, og som brukes til gjenvinning av skip,
- 8) «skipsgjenvinningsselskap» eieren av skipsgjenvinningsanlegget eller en annen organisasjon eller person som har overtatt ansvaret for driften av skipsgjenvinningsvirksomheten fra eieren av skipsgjenvinningsanlegget,
- 9) «administrasjon» en offentlig myndighet som en *EØS-stat* har utpekt som den ansvarlige for oppgaver som gjelder skip som seiler under dens flagg, eller som er i virksomhet under dens myndighet,
- 10) «anerkjent organisasjon» en organisasjon som er anerkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009,¹ eller, der det er aktuelt, i samsvar med Rådskonferensdirektiv 94/57/EF,²
- 11) «vedkommende myndighet» en offentlig myndighet eller offentlige myndigheter som en *EØS-stat* eller en tredjestat har utpekt som ansvarlig for skipsgjenvinningsanlegg innenfor et bestemt geografisk område eller kunnskapsområde, med hensyn til all virksomhet innenfor den gjeldende statens jurisdiksjon,
- 12) «bruttotonnasje» bruttotonnasje (BT) beregnet i samsvar med reglene for måling av tonnasje fastsatt i vedlegg I til Den internasjonale konvensjon om måling av fartøyer, 1969, eller en etterfølgende konvensjon,

- 13) «kvalifisert person» en person med relevante kvalifikasjoner, utdanning og tilstrekkelige kunnskaper, erfaring og ferdigheter til å utføre den bestemte arbeidsoppgaven,
 - 14) «rederi» en fysisk eller juridisk person som er registrert som eier av skipet, herunder den fysiske eller juridiske personen som eier skipet i et begrenset tidsrom før det selges eller overdras til et skipsgjenvinningsanlegg, eller dersom det ikke finnes noen registrering, den fysiske eller juridiske personen som eier skipet, eller en annen organisasjon eller person, for eksempel lederen eller totalbefrakteren, som har overtatt ansvaret for skipets drift fra eieren av skipet, samt den juridiske personen som driver et statseid skip,
 - 15) «ny installering» installering av systemer, utstyr, isolasjon eller andre materialer på et skip etter anvendelsesdatoen for denne forordning,
 - 16) «skipsgjenvinningsplan» en plan som den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget har utarbeidet for hvert enkelt skip som skal gjenvinnes under den driftsansvarliges ansvar, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer og resolusjoner fra IMO,
 - 17) «skipsgjenvinningsplan for anlegget» en plan som er utarbeidet av den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget og vedtatt av styret eller det relevante styringsorganet for skipsgjenvinnings-selskapet, og som inneholder en beskrivelse av driftsprosessene og –framgangsmåtene i forbindelse med gjenvinning av skip på skipsgjenvinningsanlegget, og som særlig omfatter arbeidstakernes sikkerhet og opplæring, vern av menneskers helse og miljøet, personalets oppgaver og ansvarsområder, kriseberedskap og beredskapstiltak samt systemer for overvåking, rapportering og føring av registre, og som tar hensyn til relevante retningslinjer og resolusjoner fra IMO,
 - 18) «klargjort for adgang» et område som oppfyller alle følgende kriterier:
 - a) Oksygeninnholdet i atmosfæren og konsentrasjonen av brannfarlig damp er innenfor sikre grenser.
 - b) Alle giftige materialer i atmosfæren er innenfor tillatte konsentrasjoner.
 - c) Rester eller materialer som er forbundet med det arbeidet som er godkjent av en kvalifisert person, forårsaker ikke ukontrollerte utslipp av giftige materialer eller en usikker konsentrasjon av brannfarlige damper ved eksisterende atmosfæriske forhold når anvisningene følges.
 - 19) «klargjort for varmearbeid» et område som oppfyller alle følgende kriterier:
 - a) Det finnes sikre, ikke-eksplosive forhold, herunder gassfrie, for bruk av utstyr til elektrisk lysbuesveising eller gassveising, skjære- eller brennerutstyr eller andre former for åpen flamme samt oppvarming, sliping eller gnistdannende arbeidsmåter.
 - b) Kriteriene for klargjort for adgang fastsatt i nr. 18 er oppfylt.
 - c) Eksisterende atmosfæriske forhold endres ikke som følge av varmearbeidet.
 - d) Alle tilstøtende områder er rengjort, gjort inert eller behandlet tilstrekkelig til å hindre at brann oppstår eller spres.
 - 20) «erklæring om sluttført gjenvinning» en erklæring utstedt av den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget som bekrefter at gjenvinningen av skipet er avsluttet i samsvar med denne forordning,
 - 21) «fortegnelsestifikat» et skipsspesifikt sertifikat som utstedes til skip som seiler under en *EØS-stats* flagg i samsvar med artikkel 9, og som ledsages av en fortegnelse over farlige materialer i samsvar med artikkel 5,
 - 22) «gjenvinningsstifikat» et skipsspesifikt sertifikat som utstedes til skip som seiler under en *EØS-stats* flagg i samsvar med artikkel 9 nr. 9, og som ledsages av en fortegnelse over farlige materialer i samsvar med artikkel 5 nr. 7 og den godkjente skipsgjenvinningsplanen i samsvar med artikkel 7,
 - 23) «samsvarserklæring» et skipsspesifikt sertifikat som utstedes til skip som seiler under en tredjestats flagg, og som ledsages av en fortegnelse over farlige materialer i samsvar med artikkel 12,
 - 24) «lettskipsvekt i tonn (LDT)» vekten av et skip i tonn uten last, brensel, smøreolje i lagertanker, ballastvann, ferskvann, matevann, forråd samt passasjerer og besetning og deres eiendeler, som er summen av vekten av skipets skrog, konstruksjon, maskiner, utstyr og innretninger.
2. I artikkel 7 nr. 2 bokstav d) og artikkel 13, 15 og 16 menes med
- a) «avfall», «farlig avfall», «behandling» og «avfallshåndtering» det samme som i artikkel 3 i direktiv 2008/98/EF,

- b) «inspeksjon av anlegget» en inspeksjon på skipsgjenvinningsanlegget for å vurdere om forholdene på anlegget er i samsvar med forholdene som er beskrevet i relevant dokumentasjon,
- c) «arbeidstaker» en person som utfører arbeid, enten fast eller midlertidig, innenfor rammen av et arbeidsforhold, herunder personale som arbeider for leverandører og underleverandører,
- d) «miljømessig forsvarlig håndtering» at det treffes alle praktisk mulige tiltak for å sikre at avfall og farlige materialer blir håndtert på en måte som verner menneskers helse og miljøet mot skadevirkninger som slikt materiale eller avfall kan medføre.

3. Med hensyn til nr. 1.13 kan en kvalifisert person være en utdannet arbeidstaker eller en overordnet arbeidstaker som er i stand til å kjenne igjen og vurdere farer og risikoer på arbeidsplassen samt arbeidstakernes eksponering for mulig farlige materialer eller usikre forhold på et skipsgjenvinningsanlegg, og som er i stand til å angi de nødvendige vernetiltakene og forebyggende tiltakene som skal iverksettes for å fjerne eller redusere disse farene og risikoene eller denne eksponeringen.

Uten at det berører europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF,³ kan vedkommende myndighet definere hensiktsmessige kriterier som slike personer må oppfylle, og også fastsette hvilke oppgaver de skal utføre.

- 1 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte fartøyer (EUT L 131 av 28.5.2009, s. 11).
- 2 Rådsdirektiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse.
- 3 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner (EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22).

AVDELING II SKIP

Artikkel 4 Kontroll av farlige materialer

Installering eller bruk av farlige materialer nevnt i vedlegg I på skip skal forbys eller begrenses som angitt i vedlegg I, uten at dette berører andre krav i *relevante bestemmelser i EØS-avtalen* der det kan kreves ytterligere tiltak.

Artikkel 5 Fortegnelse over farlige materialer

1. Hvert nye skip skal ha en fortegnelse over farlige materialer om bord, og fortegnelsen skal minst angi de farlige materialene som er oppført i vedlegg II, og som finnes i skipets konstruksjon eller utstyr, samt hvor de er plassert og omtrentlige mengder av dem.

2. Med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b) skal eksisterende skip så langt det praktisk er mulig oppfylle kravene i nr. 1.

Når det gjelder skip som skal gjenvinnes, skal disse så langt det praktisk er mulig oppfylle kravene i nr. 1 i denne artikkel fra datoen for offentliggjøringen av den europeiske listen over skipsgjenvinningsanlegg («den europeiske listen»), som fastsatt i artikkel 16 nr. 2.

Når fortegnelsen over farlige materialer utarbeides, skal den minst angi de farlige materialene som er oppført i vedlegg I, med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b).

3. Fortegnelsen over farlige materialer skal

- a) være spesifikk for hvert skip,
- b) vise at skipet overholder forbudet mot eller begrensningene for installering eller bruk av farlige materialer i samsvar med artikkel 4,
- c) utarbeides slik at det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO,
- d) kontrolleres av administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget.

4. I tillegg til nr. 3 skal det for eksisterende skip utarbeides en plan som beskriver den visuelle kontrollen eller stikkprøvekontrollen som benyttes for å utarbeide fortegnelsen over farlige materialer, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO.

5. Fortegnelsen over farlige materialer skal bestå av tre deler:

- a) En liste over farlige materialer angitt i vedlegg I og II, i samsvar med bestemmelsene i nr. 1 og 2 i denne artikkel, og som finnes i skipets konstruksjon eller utstyr, med opplysninger om hvor de er plassert og om omtrentlige mengder (del I).
- b) En liste over driftsavfall som finnes om bord på skipet (del II).
- c) En liste over forråd som finnes om bord på skipet (del III).

6. Den I av fortegnelsen over farlige materialer skal føres og ajourføres på tilfredsstillende måte gjennom hele skipets driftstid og skal omfatte nye installasjoner som inneholder farlige materialer angitt i vedlegg II, og relevante endringer i skipets konstruksjon og utstyr.

7. Før et skip gjenvinnes, skal fortegnelsen over farlige materialer, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO, i tillegg til del I som er tilfredsstillende ført og ajourført, utfylles med del II for driftsavfall og del III for forråd og kontrolleres av administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget.

8. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 24 som gjelder ajourføring av postene til fortegnelsen over farlige materialer i vedlegg I og II, for å sikre at listene minst inneholder de stoffene som er angitt i tillegg I og II til Hongkong-konvensjonen.

Kommisjonen skal vedta en egen delegert rettsakt for hvert stoff som skal tilføyes eller slettes fra vedlegg I eller II.

Artikkel 6 Alminnelige krav til rederier

1. Når et skip klargjøres for gjenvinning, skal rederiet

- a) gi den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget alle de relevante opplysningene om skipet som er nødvendig for å utarbeide skipsgjenvinningsplanen som omhandles i artikkel 7,
- b) skriftlig underrette den relevante administrasjonen innen en tidsfrist som denne administrasjonen fastsetter, om sin hensikt å gjenvinne et skip på et bestemt skipsgjenvinningsanlegg eller på bestemte skipsgjenvinningsanlegg. Underretningen skal minst omfatte
 - i) fortegnelsen over farlige materialer, og
 - ii) alle relevante opplysninger om skipet i henhold til bokstav a).

2. Rederiene skal sikre at skipene som skal gjenvinnes,

- a) bare gjenvinnes på skipsgjenvinningsanlegg som står oppført på den europeiske listen,
- b) før de avleveres på skipsgjenvinningsanlegget, håndteres slik at lasterester, resterende brennolje og skipsavfall som fortsatt er om bord, minimeres,
- c) har et gjenvinnings sertifikat utstedt av administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, før skipet gjenvinnes og etter mottak av den gjenvinningsplanen for skipet som er godkjent i samsvar med artikkel 7 nr. 3.

3. Rederiene skal sikre at tankfartøylene ankommer skipsgjenvinningsanlegget med lastetanker og pumperom i en slik tilstand at de kan sertifiseres som klargjort for varmearbeid.

4. Rederiene skal gi den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget en kopi av gjenvinnings sertifikatet utstedt i samsvar med artikkel 9.

5. Rederiene er ansvarlige for skipet og skal treffe tiltak for å sikre at skipet hele tiden oppfyller kravene til administrasjonen i den *EØS-staten* som skipet fører flagget til, fram til det tidspunktet når den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget påtar seg ansvaret for det aktuelle skipet. Den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget kan nekte å ta imot skipet til gjenvinning dersom skipets tilstand i vesentlig grad avviker fra opplysningene i fortegnelsessertifikatet, herunder når del I av fortegnelsen over farlige materialer ikke er tilfredsstillende ført og ajourført, eller ikke viser endringer i skipets konstruksjon og utstyr. Under slike

omstendigheter skal rederiet fortsatt ha ansvaret for det gjeldende skipet og umiddelbart underrette administrasjonen om dette.

Artikkel 7 Skipsgjenvinningsplan

1. Det skal utarbeides en skipsspesifikk gjenvinningsplan for skipet før enhver gjenvinning. Skipsgjenvinningsplanen skal omfatte alle skipsspesifikke forhold som ikke omfattes av skipsgjenvinningsplanen for anlegget, eller som krever en særskilt framgangsmåte.

2. Skipsgjenvinningsplanen skal

- a) utarbeides av den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget i samsvar med relevante bestemmelser i Hongkong-konvensjonen, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO og relevante opplysninger om skipet som rederiet har gitt i samsvar med artikkel 6 nr. 1 bokstav a), slik at planens innhold stemmer overens med de opplysningene som finnes i fortegnelsen over farlige materialer,
- b) klargjøre om og i hvilket omfang det forberedende arbeidet, som forbehandling, identifisering av mulige farer og fjerning av forråd, skal utføres på et annet sted enn på det skipsgjenvinningsanlegget som er angitt i skipsgjenvinningsplanen; skipsgjenvinningsplanen bør angi hvor skipet vil være plassert under gjenvinningen, og inneholde en kortfattet plan for ankomsten og en sikker plassering av det aktuelle skipet som skal gjenvinnes,
- c) inneholde opplysninger om opprettelse, vedlikehold og overvåking av vilkårene for «klargjort for adgang» og «klargjort for varmearbeid» for det aktuelle skipet, idet det tas hensyn til egenskaper som konstruksjon, konfigurasjon og tidligere last samt andre nødvendige opplysninger om hvordan skipsgjenvinningsplanen skal gjennomføres,
- d) inneholde opplysninger om type og mengde av farlige materialer og avfall som frambringes ved gjenvinningen av det aktuelle skipet, herunder de materialene og det avfallet som er angitt i fortegnelsen over farlige materialer, samt opplysninger om hvordan disse vil bli behandlet og lagret på skipsgjenvinningsanlegget og på anlegg de senere kan bli sendt til,
- e) utarbeides særskilt, i prinsippet for hvert involverte skipsgjenvinningsanlegg når det skal brukes mer enn ett skipsgjenvinningsanlegg, og skal angi i hvilken rekkefølge anleggene kommer til å bli brukt og den virksomheten som er godkjent og vil bli gjennomført på disse anleggene.

3. Vedkommende myndighet skal stilltiende eller uttrykkelig godkjenne skipsgjenvinningsplanen i samsvar med kravene i den staten der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg, når det er relevant.

Det foreligger uttrykkelig godkjenning når vedkommende myndighet har sendt skriftlig underretning om sin beslutning om skipsgjenvinningsplanen til den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget, rederiet og administrasjonen.

Stilltiende godkjenning skal anses for å være gitt når vedkommende myndighet ikke har foretatt skriftlig innsigelse mot skipsgjenvinningsplanen overfor den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget, rederiet og administrasjonen i løpet av en undersøkelsesperiode som er fastsatt i samsvar med kravene i den staten der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg, når det er relevant, og meldt i henhold til artikkel 15 nr. 2 bokstav b).

4. *EØS-statene* kan kreve at deres administrasjon sender de opplysningene som rederiet har gitt i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav b), og følgende detaljer til vedkommende myndighet i den staten der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg:

- i) Datoen for skipets registrering i den staten som skipet fører flagget til.
- ii) Skipets identifikasjonsnummer (IMO-nummer).
- iii) Skrognnummeret ved levering av nybygde skip.
- iv) Skipets navn og type.
- v) Skipets hjemsted.
- vi) Rederiets navn og adresse samt registrert eiers IMO-identifikasjonsnummer.
- vii) Selskapets navn og adresse.
)
- viii) Navn på alle classeselskapene som har klassifisert skipet.
)

ix) Skipets mål (største lengde (LOA), bredde på spant, dybde på spant, LDT, brutto- og nettotonnasje samt motortype og -effekt).

Artikkel 8 Besiktelser

1. Skipsbesiktelser skal utføres av tjenestemenn fra administrasjonen eller fra en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO.
2. Dersom administrasjonen bruker anerkjente organisasjoner til å gjennomføre besiktelsene som beskrevet i nr. 1, skal den som et minimum gi de gjeldende anerkjente organisasjonene fullmakt til å
 - kreve at et skip som de besikter, er i samsvar med denne forordning, og
 - gjennomføre besiktelser dersom vedkommende myndigheter i en *EØS-stat* ber om det.
3. Skipene skal gjennomgå følgende besiktelser:
 - a) Førstegangsbesiktelse.
 - b) Fornyelsesbesiktelse.
 - c) Tilleggsbesiktelse.
 - d) Sluttbesiktelse.
4. Førstegangsbesiktelsen av et nytt skip skal gjennomføres før skipet settes i drift, eller før fortegnelsessertifikatet utstedes. For eksisterende skip skal en førstegangsbesiktelse gjennomføres innen 31. desember 2020. Ved besiktelsen skal det kontrolleres at del I av fortegnelsen over farlige materialer oppfyller kravene i denne forordning.
5. Fornyelsesbesiktelsen skal gjennomføres etter de intervallene som administrasjonen fastsetter, og som ikke skal overstige fem år. Ved fornyelsesbesiktelsen skal det kontrolleres at del I av fortegnelsen over farlige materialer oppfyller kravene i denne forordning.
6. Tilleggsbesiktelsen skal helt eller delvis, avhengig av omstendighetene, gjennomføres dersom rederiet ber om det etter en endring, utskifting eller vesentlig reparasjon av skipets konstruksjon, utstyr, systemer, innretninger, installasjoner og materialer som har en innvirkning på fortegnelsen over farlige materialer. Besiktelsen skal foretas slik at den sikrer at enhver endring, utskifting eller vesentlig reparasjon er gjennomført på en måte som sikrer at skipet hele tiden oppfyller kravene i denne forordning, og at de nødvendige endringene gjøres i del I av fortegnelsen over farlige materialer.
7. Sluttbesiktelsen skal gjennomføres før skipet tas ut av drift og før gjenvinningen av skipet har begynt.

Ved denne besiktelsen skal det kontrolleres at

 - a) fortegnelsen over farlige materialer oppfyller kravene i artikkel 5,
 - b) skipsgjenvinningsplanen på korrekt vis gjenspeiler de opplysningene som finnes i fortegnelsen over farlige materialer, og oppfyller kravene i artikkel 7,
 - c) det skipsgjenvinningsanlegget som skal gjenvinne skipet, står oppført på den europeiske listen.
8. For eksisterende skip som skal gjenvinnes, kan førstegangsbesiktelsen og sluttbesiktelsen gjennomføres samtidig.

Artikkel 9 Utstedelse og påtegning av sertifikater

1. Etter at en førstegangsbesiktelse eller fornyelsesbesiktelse er gjennomført med tilfredsstillende resultat, skal administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, utstede et fortegnelsessertifikat. Dette sertifikatet skal ledsages av del I av fortegnelsen over farlige materialer, som nevnt i artikkel 5 nr. 5 bokstav a).

Dersom førstegangs- og sluttbesiktelsen gjennomføres samtidig, som omhandlet i artikkel 8 nr. 8, skal bare gjenvinningssertifikatet nevnt i nr. 9 i denne artikkel utstedes.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om utformingen av fortegnelsessertifikatet for å sikre at det stemmer overens med tillegg 3 til Hongkong-konvensjonen. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 25 i denne forordning.

2. Dersom rederiet ber om det, skal administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, påtegne et fortegnessertifikat etter at en tilleggsbesiktelse med tilfredsstillende resultat er gjennomført i samsvar med artikkel 8 nr. 6.

3. Med forbehold for nr. 4 skal administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, utstede eller påtegne, alt etter hva som er relevant, et fortegnessertifikat dersom fornyelsesbesiktelsen er gjennomført med tilfredsstillende resultat

- a) innen en periode på tre måneder før utløpsdatoen for det gjeldende fortegnessertifikatet, og det nye sertifikatet skal være gyldig fra datoen da fornyelsesbesiktelsen ble gjennomført med tilfredsstillende resultat, til en dato som ikke overstiger fem år fra utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet,
- b) etter utløpsdatoen for det gjeldende fortegnessertifikatet, og det nye sertifikatet skal være gyldig fra datoen da fornyelsesbesiktelsen ble gjennomført med tilfredsstillende resultat, til en dato som ikke overstiger fem år fra utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet,
- c) mer enn tre måneder før utløpsdatoen for det gjeldende fortegnessertifikatet, og det nye sertifikatet skal være gyldig fra datoen da fornyelsesbesiktelsen ble gjennomført med tilfredsstillende resultat, til en dato som ikke overstiger fem år fra datoen da fornyelsesbesiktelsen ble tilfredsstillende gjennomført.

4. Dersom en fornyelsesbesiktelse er gjennomført med tilfredsstillende resultat og et nytt fortegnessertifikat ikke kan utstedes eller plasseres om bord før utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet, skal administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, godkjenne det gjeldende sertifikatet, og et slikt sertifikat skal godtas som gyldig i ytterligere en periode på høyst fem måneder fra utløpsdatoen.

5. Dersom det er utstedt et fortegnessertifikat for en periode på mindre enn fem år, kan administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, forlenge det gjeldende sertifikatets gyldighet for ytterligere en periode på høyst fem år.

6. Under særlige omstendigheter som fastsettes av administrasjonen, behøver et nytt fortegnessertifikat ikke være datert fra utløpsdatoen for det gjeldende sertifikatet som fastsatt i nr. 3 bokstav a) og b) og nr. 7 og 8. Under slike omstendigheter er det nye sertifikatet gyldig i en periode på høyst fem år fra den datoen da fornyelsesbesiktelsen ble tilfredsstillende gjennomført.

7. Dersom et skip, når fortegnessertifikatet utløper, ikke ligger i den havnen eller ved den ankerplassen der det skal besiktes, kan administrasjonen om nødvendig forlenge fortegnessertifikatets gyldighetstid med høyst tre måneder slik at skipet kan avslutte sin reise til den havnen der det skal besiktes. En eventuell forlengelse forutsetter at besiktelsen gjennomføres i nevnte havn før skipet forlater havnen. Et skip som innvilges forlengelse, skal når det anløper den havnen der det skal besiktes, ikke ha rett til å forlate denne havnen i kraft av en slik forlengelse uten et nytt sertifikat. Når fornyelsesbesiktelsen er fullført, skal det nye fortegnessertifikatet være gyldig i en periode som ikke overstiger fem år fra den utløpsdatoen som det gjeldende sertifikatet hadde før forlengelsen ble gitt.

8. For et skip som foretar korte reiser, og der fortegnessertifikatet ikke er blitt forlenget i henhold til vilkårene i nr. 7, kan fortegnessertifikatet forlenges av administrasjonen med en periode på inntil én måned fra utløpsdatoen. Når fornyelsesbesiktelsen er fullført, skal det nye fortegnessertifikatet være gyldig i en periode som ikke overstiger fem år fra den utløpsdatoen som det gjeldende sertifikatet hadde før forlengelsen ble gitt.

9. Etter at en sluttbesiktelse med tilfredsstillende resultat er gjennomført i samsvar med artikkel 8 nr. 7, skal administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, utstede et gjenvinningssertifikat. Dette sertifikatet skal ledsages av fortegnelsen over farlige materialer og skipsgjenvinningsplanen.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om utformingen av gjenvinningssertifikatet for å sikre at det stemmer overens med tillegg 4 til Hongkong-konvensjonen. Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 25 i denne forordning. Et gjenvinningssertifikat som er utstedt etter en sluttbesiktelse i samsvar med første ledd i dette nummer, skal godtas av de øvrige *EØS-statene* og anses, med hensyn til denne forordning, å ha samme gyldighet som et gjenvinningssertifikat de selv har utstedt.

Artikkel 10 Sertifikatenes varighet og gyldighet

1. Med forbehold for artikkel 9 skal det utstedes et fortegnessertifikat for en periode som administrasjonen fastsetter, og som ikke skal overstige fem år.
2. Gyldigheten av et fortegnessertifikat som er utstedt eller påtegnet i henhold til artikkel 9, skal opphøre i følgende tilfeller:
 - a) Dersom skipets tilstand i vesentlig grad avviker fra opplysningene i fortegnessertifikatet, herunder når del I av fortegnelsen over farlige materialer ikke er tilfredsstillende ført og ajourført eller ikke viser endringer i skipets konstruksjon og utstyr, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO.
 - b) Dersom fornyelsesbesiktelsen ikke gjennomføres innenfor de intervallene som er angitt i artikkel 8 nr. 5.
3. Administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, skal utstede et gjenvinningssertifikat for en periode på høyst tre måneder.
4. Gyldigheten av et gjenvinningssertifikat som er utstedt i henhold til artikkel 9 nr. 9, skal opphøre dersom skipets tilstand avviker vesentlig fra opplysningene i fortegnessertifikatet.
5. Som unntak fra nr. 3 kan administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget, forlenge gjenvinningssertifikatet for én direkte reise til skipsgjenvinningsanlegget.

Artikkel 11 Havnestatskontroll

1. *EØS-statene* skal anvende kontrollbestemmelser for skip i samsvar med sin nasjonale lovgivning, idet det tas hensyn til direktiv 2009/16/EF. Med forbehold for nr. 2 skal enhver slik inspeksjon begrenses til en kontroll av om det finnes enten et fortegnessertifikat eller et gjenvinningssertifikat om bord som, såfremt det er gyldig, skal anses som tilstrekkelig for at inspeksjonen skal godkjennes.
2. Den relevante myndighet som er involvert i havnestatskontroller, kan utføre en detaljert inspeksjon, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO, dersom et skip ikke har et gyldig sertifikat eller det er god grunn til å tro at
 - a) skipets tilstand eller utstyr i stor grad avviker fra opplysningene i sertifikatet, i del I av fortegnelsen over farlige materialer eller i begge, eller
 - b) det ikke er innført noen framgangsmåte om bord på skipet når det gjelder vedlikehold av del I av fortegnelsen over farlige materialer.
3. Et skip kan bli advart, holdt tilbake, bortvist eller utestengt fra havner eller offshoreterminaler under en *EØS-stats* jurisdiksjon dersom det ikke framlegger en kopi av fortegnessertifikatet eller gjenvinningssertifikatet, alt etter hva som er relevant, for relevante myndigheter i nevnte *EØS-stat* og på nevnte myndigheters anmodning, uten at dette berører artikkel 9. En *EØS-stat* som treffer et slikt tiltak, skal straks underrette den berørte administrasjonen. Manglende ajourføring av fortegnelsen over farlige materialer utgjør ikke en mangel som kan medføre tilbakeholding, men ethvert avvik i fortegnelsen over farlige materialer skal rapporteres til den berørte administrasjonen og skal rettes innen neste besiktelse.
4. En *EØS-stats* relevante myndighet kan ved tilfeller av force majeure, av tvingende nødvendige sikkerhetsgrunner, for å redusere eller minimere faren for forurensning eller for å utbedre feil og mangler gi anløpstillatelse til en bestemt havn eller ankerplass, forutsatt at rederiet, den driftsansvarlige eller skipsføreren har truffet passende tiltak som de relevante myndighetene i den gjeldende *EØS-staten* har godkjent, slik at skipet kan anløpe på en sikker måte.

Artikkel 12 Krav til skip som seiler under en tredjestats flagg

1. Med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b) skal et skip som anløper en havn eller ankerplass i en *EØS-stat*, og som seiler under en tredjestats flagg, ha en fortegnelse over farlige materialer om bord som er i samsvar med artikkel 5 nr. 2.

Uten hensyn til første ledd kan en *EØS-stats* relevante myndighet ved tilfeller av force majeure, av tvingende nødvendige sikkerhetsgrunner, for å redusere eller minimere faren for forurensning eller for å utbedre feil og mangler gi anløpstillatelse til en bestemt havn eller ankerplass, forutsatt at rederiet, den driftsansvarlige eller skipsføreren har truffet passende tiltak som de relevante myndighetene i den gjeldende *EØS-staten* har godkjent, slik at skipet kan anløpe på en sikker måte.

2. Installering av farlige materialer nevnt i vedlegg I på skip som seiler under en tredjestats flagg, når de ligger i en havn eller ved en ankerplass i en *EØS-stat*, skal forbys eller begrenses som angitt i vedlegg I.

Bruk av farlige materialer nevnt i vedlegg I på skip som seiler under en tredjestats flagg, når de ligger i en havn eller ved en ankerplass i en *EØS-stat*, skal forbys eller begrenses som angitt i vedlegg I, uten at dette berører de unntakene og overgangsordningene som gjelder for disse materialene i henhold til folkeretten.

3. Fortegnelsen over farlige materialer skal være spesifikk for hvert skip, utarbeides slik at det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO og tjene til å klargjøre at skipet overholder nr. 2 i denne artikkel. Når fortegnelsen over farlige materialer utarbeides, skal den som et minimum angi de farlige materialene som er oppført i vedlegg I. Et skip som seiler under en tredjestats flagg, skal utarbeide en plan som beskriver den visuelle kontrollen / stikkprøvekontrollen som benyttes for å utarbeide fortegnelsen over farlige materialer, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO.

4. Fortegnelsen over farlige materialer skal føres og ajourføres på tilfredsstillende måte gjennom hele skipets driftstid og skal omfatte nye installeringer som inneholder farlige materialer angitt i vedlegg II, og relevante endringer i skipets konstruksjon og utstyr, idet det tas hensyn til unntak og overgangsordninger som gjelder for disse materialene i henhold til folkeretten.

5. Et skip som seiler under en tredjestats flagg, kan bli advart, holdt tilbake, bortvist eller utestengt fra havner eller offshoreterminaler under en *EØS-stats* jurisdiksjon dersom det ikke på anmodning fra de relevante myndighetene i en *EØS-stat* framlegger en kopi av samsvarserklæringen i samsvar med nr. 6 og 7 til de samme myndighetene, sammen med fortegnelsen over farlige materialer når det er relevant. En *EØS-stat* som treffer et slikt tiltak, skal straks underrette de relevante myndighetene i den tredjestaten som det aktuelle skipet fører flagget til. Manglende ajourføring av fortegnelsen over farlige materialer utgjør ikke en mangel som kan medføre tilbakeholding, men ethvert avvik i fortegnelsen over farlige materialer skal rapporteres til de relevante myndighetene i den tredjestaten som det aktuelle skipet fører flagget til.

6. Samsvarserklæringen skal utstedes etter at fortegnelsen over farlige materialer er kontrollert av relevante myndigheter i den tredjestaten som skipet fører flagget til, eller av en organisasjon som disse myndighetene har bemyndiget, i samsvar med nasjonale krav. Samsvarserklæringen kan utformes på grunnlag av tillegg 3 til Hongkong-konvensjonen.

7. Samsvarserklæringen og fortegnelsen over farlige materialer skal utarbeides på et offisielt språk som brukes av de utstedende relevante myndighetene i den tredjestaten som skipet fører flagget til, og dersom dette språket ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal det vedlegges en oversettelse til ett av disse språkene.

8. Med forbehold for artikkel 32 nr. 2 bokstav b) skal skip som seiler under en tredjestats flagg og søker om å bli registrert under en *EØS-stats* flagg, sikre at en fortegnelse over farlige materialer som fastsatt i artikkel 5 nr. 2 oppbevares om bord eller utarbeides innen seks måneder fra registreringen under den gjeldende *EØS-statens* flagg eller i løpet av neste besiktelse i henhold til artikkel 8 nr. 3, alt etter hvilken dato som kommer først.

AVDELING III SKIPSGJENVINNINGSANLEGG

Artikkel 13 Nødvendige krav til skipsgjenvinningsanlegg som skal oppføres på den europeiske listen

1. For å bli oppført på den europeiske listen skal et skipsgjenvinningsanlegg oppfylle følgende krav i samsvar med relevante bestemmelser i Hongkong-konvensjonen, idet det tas hensyn til relevante retningslinjer fra IMO, ILO, Basel-konvensjonen og Stockholm-konvensjonen om persistente organiske forbindelser samt andre internasjonale retningslinjer:

- a) Det skal være godkjent av vedkommende myndigheter til å gjenvinne skip.
- b) Det skal være utformet, konstruert og drives på en sikker og miljømessig forsvarlig måte.
- c) Det skal drives fra faste konstruksjoner.
- d) Det skal opprette håndterings- og overvåkingssystemer, prosesser og teknikker som har som formål å forebygge, redusere, minimere og, så langt det praktisk er mulig, fjerne
 - i) helserisiko for berørte arbeidstakere og befolkningen i nærheten av skipsgjenvinningsanlegget, og
 - ii) skadevirkninger på miljøet forårsaket av gjenvinning av skip.

- e) Det skal utarbeide en skipsgjenvinningsplan for anlegget.
- f) Det skal forebygge skadevirkninger på menneskers helse og miljøet, herunder ved å vise at det kan kontrollere enhver lekkasje, særlig i tidevannssoner.
- g) Det skal sørge for en sikker og miljømessig forsvarlig håndtering og lagring av farlige materialer og farlig avfall, herunder ved å
 - i) inneslutte alle farlige materialer om bord under hele prosessen med å gjenvinne skip for å hindre utslipp av disse materialene i miljøet, og dessuten håndtere farlige materialer og farlig avfall som frambringes under prosessen med å gjenvinne skip, bare på ugjennomtrengelige gulv med et effektivt dreneringssystem,
 - ii) dokumentere alt avfall som frambringes ved gjenvinningen av skip og avfallsmengden, og bare overføre det til avfallshåndteringsanlegg, herunder avfallsgjenvinningsanlegg som er godkjent til å håndtere slikt avfall uten fare for menneskers helse og på en miljømessig forsvarlig måte.
- h) Det skal utarbeide og vedlikeholde en beredskaps- og krisehåndteringsplan som sikrer at redningsutstyr som brannsløkkingsutstyr og kjøretøyer, ambulanser og kraner raskt kan komme til skipet og alle områder av skipsgjenvinningsanlegget.
 - i) Det skal sørge for sikkerhet og opplæring for arbeidstakere, herunder sikre at det brukes personlig verneutstyr ved arbeid som krever slikt utstyr.
 - j) Det skal registrere hendelser, ulykker, yrkessykdommer og kroniske lidelser, og dersom vedkommende myndigheter ber om det, skal det rapportere alle hendelser, ulykker, yrkessykdommer eller kroniske lidelser som utgjør eller kan utgjøre en risiko for arbeidstakernes sikkerhet, menneskets helse og miljøet.
- k) Det skal godta å oppfylle alle kravene i nr. 2.

2. Den driftsansvarlige for et skipsgjenvinningsanlegg skal

- a) sende skipsgjenvinningsplanen, når den er godkjent i samsvar med artikkel 7 nr. 3, til rederiet og administrasjonen eller en anerkjent organisasjon som administrasjonen har bemyndiget,
- b) gi melding til administrasjonen om at skipsgjenvinningsanlegget på alle måter er klart til å påbegynne gjenvinningen av skipet,
- c) når den fullstendige eller delvise gjenvinningen av et skip er gjennomført i samsvar med denne forordning, innen 14 dager etter den fullstendige eller delvise gjenvinningen i samsvar med skipsgjenvinningsplanen sende en erklæring om slutført gjenvinning til den administrasjonen som utstedte gjenvinningssertifikatet for skipet. Erklæringen om slutført gjenvinning skal omfatte en rapport om eventuelle hendelser og ulykker som har skadet menneskers helse og/eller miljøet.

3. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om utformingen av

- a) meldingen som kreves i henhold til nr. 2 bokstav b) i denne artikkel, for å sikre at den er i samsvar med tillegg 6 til Hongkong-konvensjonen, og
- b) erklæringen som kreves i henhold til nr. 2 bokstav c) i denne artikkel, for å sikre at den er i samsvar med tillegg 7 til Hongkong-konvensjonen.

Slike gjennomføringsrettsakter skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 25 i denne forordning.

Artikkel 14 Godkjenning av skipsgjenvinningsanlegg i en EØS-stat

1. Uten at det berører andre *relevante bestemmelser i EØS-avtalen*, skal vedkommende myndigheter godkjenne de skipsgjenvinningsanleggene på sitt territorium som oppfyller kravene i artikkel 13 til å foreta gjenvinning av skip. Godkjenningen kan gis til det aktuelle skipsgjenvinningsanlegget for en periode på høyst fem år og skal fornyes tilsvarende.

Forutsatt at kravene i denne artikkel er oppfylt, kan enhver tillatelse som er utstedt i henhold til andre bestemmelser i nasjonal lovgivning *eller relevante bestemmelser i EØS-avtalen*, kombineres med godkjenningen i henhold til denne artikkel til én enkelt tillatelse, dersom et slikt format gjør at unødvendig gjentakning av opplysninger og arbeid unngås for den driftsansvarlige for skipsgjenvinningsanlegget eller skipsgjenvinningselskapet eller vedkommende myndighet. I slike tilfeller kan godkjenningen forlenges i samsvar med tillatelsesordningen nevnt i første ledd, men ikke overstige en periode på høyst fem år.

2. *EØS-statene* skal opprette og ajourføre en liste over de skipsgjenninningsanleggene som de har godkjent i henhold til nr. 1.
3. Listen nevnt i nr. 2 skal meldes til Kommissjonen omgående og ikke senere enn 31. mars 2015.
4. Dersom et skipsgjenninningsanlegg ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 13, skal den *EØS-staten* der skipsgjenninningsanlegget befinner seg, suspendere eller tilbakekalle godkjenningen eller kreve at det aktuelle skipsgjenninningselskapet treffer korrigerende tiltak, og underrette Kommissjonen om dette omgående.
5. Dersom et skipsgjenninningsanlegg er blitt godkjent i samsvar med nr. 1, skal gjeldende *EØS-stat* underrette Kommissjonen om dette omgående.

Artikkel 15 Skipsgjenninningsanlegg i en tredjestat

1. Et skipsgjenninningselskap som eier et skipsgjenninningsanlegg i en tredjestat, og som har til hensikt å gjenvinne skip som seiler under en *EØS-stats* flagg, skal sende inn søknad til Kommissjonen om at nevnte skipsgjenninningsanlegg kan bli oppført på den europeiske listen.
2. Søknaden nevnt i nr. 1 skal ledsages av dokumentasjon på at det aktuelle skipsgjenninningsanlegget oppfyller kravene i artikkel 13 til å gjenvinne skip og til å bli oppført på den europeiske listen i samsvar med artikkel 16.

Skipsgjenninningselskapet skal særlig

 - a) gi opplysninger om tillatelsen eller godkjenningen til å gjenvinne skip som vedkommende myndighet har utstedt, og, når det er relevant, tillatelsen eller godkjenningen som vedkommende myndighet har utstedt til alle deres leverandører og underleverandører som er direkte involvert i prosessen med å gjenvinne skip, og gi alle de opplysningene som er nevnt i artikkel 16 nr. 2,
 - b) opplyse om hvorvidt skipsgjenninningsplanen vil bli godkjent av vedkommende myndighet etter stilltiende eller uttrykkelig godkjenning, og, når det er relevant, angi den perioden som er fastsatt for stilltiende godkjenning i samsvar med nasjonale krav,
 - c) bekrefte at det bare vil godta gjenvinning av et skip som seiler under en *EØS-stats* flagg, i samsvar med denne forordning,
 - d) framlegge dokumentasjon på at skipsgjenninningsanlegget kan opprette, vedlikeholde og overvåke kriteriene for «klargjort for adgang» og «klargjort for varmearbeid» under hele prosessen med å gjenvinne skip,
 - e) vedlegge et kart over skipsgjenninningsanleggets grenser og plasseringen av skipsgjenninningsvirksomheten innenfor anlegget,
 - f) for hvert farlige materiale nevnt i vedlegg I og ytterligere farlige materialer som kan være en del av et skips konstruksjon, spesifisere
 - i) om skipsgjenninningsanlegget er godkjent for å fjerne det farlige materialet; dersom det er godkjent for dette, skal gjeldende personell som er godkjent for å fjerne materialet, angis, og det skal framlegges dokumentasjon på deres kompetanse,
 - ii) hvilken avfallshåndteringsprosess som vil bli brukt innenfor eller utenfor skipsgjenninningsanlegget, for eksempel avfallsforbrenning, deponering eller annen avfallshåndteringsmetode, navn og adresse på avfallshåndteringsanlegget dersom dette er et annet enn skipsgjenninningsanlegget, og framlegge bevis for at den anvendte prosessen gjennomføres uten fare for menneskers helse og på en miljømessig forsvarlig måte,
 - g) bekrefte at selskapet har vedtatt en skipsgjenninningsplan for anlegget som tar hensyn til relevante retningslinjer fra IMO,
 - h) gi de opplysningene som er nødvendige for å identifisere skipsgjenninningsanlegget.
3. Kommissjonen skal gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for å angi formatet for de opplysningene som kreves for å identifisere skipsgjenninningsanlegget. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 25.
4. For å bli oppført på den europeiske listen skal det sertifiseres at skipsgjenninningsanlegg i tredjestater oppfyller kravene i artikkel 13, etter at en uavhengig kontrollør med de nødvendige kvalifikasjonene har foretatt en inspeksjon av anlegget. Skipsgjenninningselskapet skal forelegge sertifiseringen for Kommissjonen

når det søker om å bli oppført på den europeiske listen, og hvert femte år deretter i forbindelse med fornyelsen av oppføringen på den europeiske listen. Den opprinnelige oppføringen på listen og fornyelsen av denne skal utfylles med en midtveisvurdering for å bekrefte at kravene i artikkel 13 er oppfylt.

Ved å søke om oppføring på den europeiske listen godtar skipsgjenvinningssekselskapene muligheten for at det aktuelle skipsgjenvinningsanlegget kan bli gjenstand for inspeksjoner på anlegget utført av Kommisjonen eller representanter som handler på dens vegne, før eller etter oppføring på den europeiske listen, for å kontrollere at anlegget oppfyller kravene i artikkel 13. Den uavhengige kontrolløren, Kommisjonen eller representanter som handler på dens vegne, skal samarbeide med vedkommende myndigheter i tredjestater der skipsgjenvinningsanlegget befinner seg, for å utføre slike inspeksjoner på anlegget.

Kommisjonen kan utarbeide tekniske retningslinjer for å gjøre denne sertifiseringen enklere.

5. Med hensyn til artikkel 13, når det gjelder den aktuelle gjenvinningen eller disponeringen av avfall, kan en miljømessig forsvarlig håndtering bare anses for å være til stede dersom skipsgjenvinningssekselskapet kan godtgjøre at avfallshåndteringsanlegget som mottar avfallet, vil bli drevet i henhold til standarder for vern av menneskers helse og miljøet, som i hovedsak tilsvarer relevante internasjonale standarder og EU-standarder.

6. Skipsgjenvinningssekselskapet skal snarest mulig framlegge ajourført dokumentasjon for eventuelle endringer i de opplysningene som er gitt til Kommisjonen, og skal under alle omstendigheter tre måneder før utløpet av hver femårsperiode for oppføringen på den europeiske listen, erklære at

- a) dokumentasjonen det har framlagt, er fullstendig og ajourført,
- b) skipsgjenvinningsanlegget oppfyller og vil fortsette å oppfylle kravene i artikkel 13.

Artikkel 16 Opprettelse og ajourføring av den europeiske listen

1. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å opprette en europeisk liste over skipsgjenvinningsanlegg som

- a) befinner seg i Unionen og er meldt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 14 nr. 3, *eller befinner seg i en EFTA-stat og er meldt av den EFTA-staten til EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med artikkel 14 (3)*,
- b) befinner seg i tredjestater, og som oppføres på listen på grunnlag av en vurdering av de opplysningene og utfyllende bevis som er framlagt eller innhentet i samsvar med artikkel 15.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 25.

2. Den europeiske listen skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende* og på Kommisjonens nettsted innen 31. desember 2016. Den skal deles opp i to underlister som angir henholdsvis skipsgjenvinningsanlegg som befinner seg i *EØS-området* og skipsgjenvinningsanlegg i en tredjestat.

Den europeiske listen skal inneholde alle følgende opplysninger om skipsgjenvinningsanlegget:

- a) Gjenvinningsmetoden.
- b) Skipstype og størrelse på skipene som kan gjenvinnes.
- c) Eventuelle begrensninger og vilkår for skipsgjenvinningsanleggets drift, herunder med hensyn til håndtering av farlig avfall.
- d) Nærmere opplysninger om uttrykkelig eller stilltiende godkjenning nevnt i artikkel 7 nr. 3 for vedkommende myndigheters godkjenning av skipsgjenvinningsplanen.
- e) Største årlige kapasitet for gjenvinning av skip.

3. Den europeiske listen skal angi hvilken dato skipsgjenvinningsanleggets oppføring på listen opphører. En oppføring skal gjelde for en periode på høyst fem år og skal være mulig å fornye.

4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for regelmessig å ajourføre den europeiske listen for å

- a) oppføre et skipsgjenvinningsanlegg på den europeiske listen når
 - i) det er godkjent i samsvar med artikkel 14, eller
 - ii) anleggets oppføring på den europeiske listen er vedtatt i samsvar med nr. 1 bokstav b) i denne artikkel,
- b) fjerne et skipsgjenvinningsanlegg fra den europeiske listen når
 - i) skipsgjenvinningsanlegget ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 13, eller

- ii) den ajourførte dokumentasjonen ikke er framlagt minst tre måneder før utløpet av den femårsperioden som er fastsatt i nr. 3 i denne artikkel.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 25.

5. Ved opprettelsen og ajourføringen av den europeiske listen skal Kommisjonen handle i samsvar med prinsippene i traktatene og med Unionens internasjonale forpliktelser.

6. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om alle opplysninger som kan være relevante for å ajourføre den europeiske listen. Kommisjonen skal videregående alle relevante opplysninger til de øvrige medlemsstatene.

For denne artikkels formål skal EFTAs overvåkingsorgan melde til kommisjonen all relevant informasjon det mottar fra EFTA-statene i henhold til første avsnitt av artikkel 14.

AVDELING IV GENERELLE ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

Artikkel 17 Språk

1. Skipsgjenvinningsplanen nevnt i artikkel 7 skal utferdiges på et språk som godtas av den staten som godkjenner skipsgjenvinningsanlegget. Dersom dette språket ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal skipsgjenvinningsplanen oversettes til ett av disse språkene, med mindre administrasjonen anser dette for å være unødvendig.

2. Fortegnelsestifikatet og gjenvinningsstifikatet som utstedes i henhold til artikkel 9, skal opprettes på et offisielt språk i den utstedende administrasjonen. Dersom dette språket ikke er engelsk, fransk eller spansk, skal det vedlegges en oversettelse til ett av disse språkene.

Artikkel 18 Utpeking av vedkommende myndigheter og administrasjoner

1. *EØS-statene* skal utpeke vedkommende myndigheter og administrasjoner som er ansvarlige for anvendelsen av denne forordning, og skal underrette Kommisjonen om dette. *EØS-statene* skal umiddelbart underrette Kommisjonen om eventuelle endringer i disse opplysningene.

2. Kommisjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre lister over utpekte vedkommende myndigheter og administrasjoner og ajourføre listene når det er relevant.

Artikkel 19 Utpeking av kontaktpersoner

1. *EØS-statene* og Kommisjonen skal utpeke én eller flere kontaktpersoner hver med ansvar for å informere eller gi råd til fysiske eller juridiske personer som henvender seg til dem. Kommisjonens kontaktperson skal formidle til medlemsstatenes kontaktpersoner alle mottatte spørsmål som gjelder medlemsstatene, og omvendt.

2. *EØS-statene* skal underrette Kommisjonen om at de har utpekt kontaktpersoner. Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommisjonen om eventuelle endringer i disse opplysningene.

3. Kommisjonen skal på sitt nettsted offentliggjøre lister over utpekte kontaktpersoner og ajourføre listene når det er relevant.

Artikkel 20 Møte med kontaktpersoner

Dersom medlemsstatene ber om det, eller dersom det ellers er hensiktsmessig, skal Kommisjonen med jevne mellomrom avholde et møte med kontaktpersonene for å drøfte spørsmål som oppstår i forbindelse med gjennomføringen av denne forordning. Dersom alle medlemsstatene og Kommisjonen er enige om at det er hensiktsmessig, skal relevante berørte parter inviteres til slike møter eller til deler av slike møter.

AVDELING V RAPPORTERING OG HÅNDHEVING

Artikkel 21 Rapporter fra *EØS-statene*

1. Hver *EØS-stat* skal oversende en rapport til Kommisjonen med følgende opplysninger:
 - a) En liste over skip som seiler under *EØS-statens* flagg, og som det er utstedt et gjenvinnings sertifikat for, navnet på skipsgjenvinnings selskapet og skipsgjenvinnings anleggets beliggenhet i henhold til gjenvinnings sertifikatet.
 - b) En liste over skip som seiler under *EØS-statens* flagg, og som det er mottatt erklæring om slutført gjenvinning for.
 - c) Opplysninger om ulovlig gjenvinning av skip, sanksjoner og oppfølgingstiltak som *EØS-staten* har iverksatt.
2. Hver *EØS-stat* skal hvert tredje år sende rapporten elektronisk til Kommisjonen innen ni måneder etter at den treårsperioden som rapporten dekker, er utløpt.

Den første elektroniske rapporten skal omfatte perioden fra tidspunktet for anvendelsen av denne forordning til utløpet av første regelmessige treårige rapporteringsperiode som angitt i artikkel 5 i rådsdirektiv 91/692/EØF,¹ som faller etter datoen for innledningen av den første rapporteringsperioden.

Kommisjonen skal offentliggjøre en rapport om anvendelsen av denne forordning innen ni måneder etter at den har mottatt rapportene fra *EØS-statene*.

3. Kommisjonen skal samle disse opplysningene i en elektronisk database som hele tiden skal være tilgjengelig for allmennheten.

¹ Rådsdirektiv 91/692/EØF av 23. desember 1991 om standardisering og rasjonalisering med hensyn til rapporter om gjennomføring av enkelte miljødirektiver (EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Artikkel 22 Håndheving i EØS-statene

1. *EØS-statene* skal fastsette bestemmelser om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordning, og treffe alle nødvendige tiltak for å påse at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
2. *EØS-statene* skal samarbeide med hverandre, bilateralt eller multilateralt, for å legge forholdene til rette for å forebygge og oppdage mulige omgåelser og overtredelser av denne forordning.
3. *EØS-statene* skal utpeke de medlemmene i sitt fast ansatte personale som er ansvarlig for samarbeidet nevnt i nr. 2. Disse opplysningene skal sendes til Kommisjonen, som skal sende ut en sammenfattet liste til disse medlemmene.
4. *EØS-statene* skal oversende Kommisjonen¹ de internrettslige bestemmelsene som gjelder håndhevingen av denne forordning og gjeldende sanksjoner.

¹ EFTA-statene skal sende disse opplysningene til EFTAs overvåkingsorgan.

Artikkel 23 Anmodning om tiltak

1. Fysiske eller juridiske personer som er eller kan bli berørt av overtredelser av artikkel 13 i sammenheng med artikkel 15 og artikkel 16 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, eller som har tilstrekkelig interesse i beslutningsprosesser på miljøområdet som gjelder overtredelse av artikkel 13 i sammenheng med artikkel 15 og artikkel 16 nr. 1 bokstav b) i denne forordning, skal ha rett til å kreve at Kommisjonen treffer tiltak etter denne forordning ved overtredelse av denne forordning eller en overhengende fare for overtredelse.

Den interessen som en hvilken som helst ikke-statlig organisasjon som arbeider for miljøvern måtte ha, og som oppfyller kravene i artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1367/2006,¹ skal anses som tilstrekkelig med hensyn til første ledd.

2. Anmodningen om tiltak skal ledsages av relevante opplysninger og data som støtte for anmodningen.
3. Dersom anmodningen om tiltak og ledsagende opplysninger og data viser at det er sannsynlig at det foreligger en overtredelse av artikkel 13 i sammenheng med artikkel 15 og artikkel 16 nr. 1 bokstav b), eller at det er overhengende fare for en slik overtredelse, skal Kommisjonen ta slike anmodninger om tiltak og ledsagende opplysninger og data i betraktning. Under slike omstendigheter skal Kommisjonen gi det berørte

skipsgjenvinningselskapet en mulighet til å framsette sitt syn på anmodningen om tiltak og ledsagende opplysninger og data.

4. Kommisjonen skal umiddelbart og i samsvar med relevante bestemmelser i unionsretten underrette de personene som har framlagt anmodningen i henhold til nr. 1, om sin beslutning om å etterkomme eller avslå anmodningen om tiltak, og skal opplyse om grunnlaget for beslutningen.

1 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1367/2006 av 6. september 2006 om anvendelse på fellesskapsinstitusjoner og -organer av bestemmelsene i Århus-konvensjonen om tilgang til miljøinformasjon, allmenn deltaking i beslutningsprosesser og tilgang til rettsmidler i miljøspørsmål (EUT L 264 av 25.9.2006, s. 13).

AVDELING VI SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 24 Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Myndigheten til å vedta de delegerte rettsakter nevnt i artikkel 5 nr. 8 skal gis Kommisjonen for en periode på fem år fra 30. desember 2013. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av femårsperioden. Delegeringen av myndighet skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet, med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg en slik forlengelse senest tre måneder før utgangen av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 5 nr. 8 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 5 nr. 8 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen skal forlenges med to måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.

Artikkel 25 Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Dersom komiteen ikke avgir uttalelse, skal Kommisjonen ikke vedta utkastet til gjennomføringsrettsakt, og artikkel 5 nr. 4 tredje ledd i forordning (EU) nr. 182/2011 får anvendelse.

Artikkel 26 Overgangsbestemmelse

Fra tidspunktet for offentliggjøringen av den europeiske listen kan *EØS-statene* før anvendelsesdatoen for denne forordning, godkjenne gjenvinning av skip på skipsgjenvinningsanlegg som står oppført på den europeiske listen. I slike tilfeller får forordning (EF) nr. 1013/2006 ikke anvendelse.

Artikkel 27 Endring av forordning (EF) nr. 1013/2006

I artikkel 1 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1013/2006 skal ny bokstav i) lyde:

«i) skip som seiler under en *EØS-stats* flagg, og som omfattes av virkeområdet for europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013.»*

* Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013 av 20. november 2013 om gjenvinning av skip og om endring av forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 av 10.12.2013, s. 1.).

Artikkel 28 Endring av direktiv 2009/16/EF

I vedlegg IV skal nytt nr. 49 lyde:

«49 Sertifikat for fortegnelsen over farlige materialer eller en samsvarserklæring i henhold til . europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013.»*

* Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1257/2013 av 20. november 2013 om gjenvinning av skip og om endring av forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 av 10.12.2013, s. 1.).

Artikkel 29 Økonomisk stimuleringstiltak

Kommisjonen skal innen 31. desember 2016 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvorvidt det er mulig å skape et finansielt instrument som kan bidra til en sikker og forsvarlig gjenvinning av skip, og som eventuelt skal ledsages av et forslag til regelverk.

Artikkel 30 Ny vurdering

1. Kommisjonen skal vurdere hvilke overtredelser av denne forordning som bør være omfattet av direktiv 2008/99/EF for å kunne sidestille bestemmelsene om overtredelser i henholdsvis denne forordning og forordning (EF) nr. 1013/2006. Kommisjonen skal innen 31. desember 2014 avlegge rapport om dette til Europaparlamentet og Rådet, som eventuelt skal ledsages av et forslag til regelverk.

2. Kommisjonen skal vurdere denne forordning på nytt senest 18 måneder før Hongkong-konvensjonen trer i kraft, og skal samtidig eventuelt framsette passende forslag til regelverk for dette formål. Denne nye vurderingen skal omfatte oppføring av skipsgjenvinningsanlegg som er godkjent i henhold til Hongkong-konvensjonen, på den europeiske listen for å unngå dobbeltarbeid og administrativ byrde.

3. Kommisjonen skal regelmessig vurdere denne forordning og, når det er hensiktsmessig, til rett tid framsette forslag som svar på utviklingen av internasjonale konvensjoner, herunder Basel-konvensjonen, dersom det viser seg å være nødvendig.

4. Uten hensyn til nr. 2 skal Kommisjonen innen fem år fra tidspunktet for anvendelsen av denne forordning framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordning, eventuelt ledsaget av et forslag til regelverk for å sikre at formålet oppnås og virkningen sikres og er berettiget.

Artikkel 31 Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 32 Anvendelse

1. Denne forordning får anvendelse fra den tidligste av følgende to datoer, men ikke før 31. desember 2015:

- a) Seks måneder etter den datoen når den største årlige kapasiteten for gjenvinning av skip på de skipsgjenvinningsanleggene som står oppført på den europeiske listen, til sammen utgjør minst 2,5 millioner tonn lettskipsvekt (LDT). Den årlige kapasiteten for gjenvinning av skip for et skipsgjenvinningsanlegg beregnes som summen av vekten, uttrykt i LDT, av de skipene som er gjenvunnet i et gitt år på det gjeldende anlegget. Den største årlige kapasiteten for gjenvinning av skip fastsettes ved å velge den høyeste verdien som forekommer i den foregående tiårsperioden for hvert skipsgjenvinningsanlegg, eller, for skipsgjenvinningsanlegg som nylig er blitt godkjent, den høyeste årlige verdien som det gjeldende anlegget har oppnådd, eller

b) 31. desember 2018.

2. I forbindelse med følgende bestemmelser gjelder imidlertid følgende anvendelsesdatoer:

- a) Artikkel 2, artikkel 5 nr. 2 annet ledd, artikkel 13, 14, 15, 16, 25 og 26 fra 31. desember 2014.

b) Artikkel 5 nr. 2 første og tredje ledd og artikkel 12 nr. 1 og 8 fra 31. desember 2020.

3. Når vilkårene nevnt i nr. 1 bokstav a) er oppfylt, skal Kommisjonen i *Den europeiske unions tidende* offentliggjøre en meddelelse om tidspunktet for anvendelsen av denne forordning.

4. Dersom en *EØS-stat* har stengt sitt nasjonale skipsregister eller i en periode på tre år ikke har hatt skip registrert under sitt flagg, og så lenge ingen skip er registrert under dens flagg, kan den gjeldende *EØS-staten* fravike bestemmelsene i denne forordning, med unntak av artikkel 4, 5, 11, 12, 13, 14, artikkel 16 nr. 6 samt artikkel 18, 19, 20, 21 og 22. Dersom en *EØS-stat* ønsker å benytte seg av dette unntaket, skal den underrette Kommisjonen om dette senest på datoen for anvendelsen av denne forordning. Kommisjonen skal også underrettes om senere endringer.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle *EØS-stater*.

Utferdiget i Strasbourg 20. november 2013.

For Europaparlamentet

For Rådet

M. SCHULZ V.

LEŠKEVIČIUS

President

Formann

VEDLEGG I KONTROLL AV FARLIGE MATERIALER

<i>Farlig materiale</i>	<i>Definisjoner</i>	<i>Kontrolltiltak</i>
Asbest	Asbestholdige materialer	Ny installering av asbestholdige materialer er forbudt for alle skip.
Ozonedbrytende stoffer	Kontrollerte stoffer som definert i artikkel 1 nr. 4 i Montreal-protokollen om stoffer som bryter ned ozonlaget, 1987, oppført i vedlegg A, B, C eller E til nevnte protokoll, som er gjeldende på det tidspunktet dette vedlegget får anvendelse eller fortolkes. Ozonedbrytende stoffer som kan finnes om bord på skip, omfatter, men er ikke begrenset til: Halon 1211 bromklordifluormetan Halon 1301 bromtrifluormetan Halon 2402 1,2-dibrom-1,1,2,2-tetrafluoretan (også kalt halon 114B2) KFK-11 triklorfluormetan KFK-12 diklordifluormetan KFK-113 1,1,2-triklor-1,2,2-trifluoretan KFK-114 1,2-diklor-1,1,2,2-tetrafluoretan KFK-115 klorpentafluoretan HKFK-22 klordifluormetan	Nye installeringer som inneholder ozonedbrytende stoffer, er forbudt for alle skip.
Polyklorerte bifenyler (PCB)	Med «polyklorerte bifenyler» menes aromatiske forbindelser som er dannet på en slik måte at bifenyilmolekylets hydrogenatomer (to benzenringer forbundet med én enkelt karbon-karbon-binding) kan erstattes av inntil ti kloratomer.	Ny installering av materialer som inneholder polyklorerte bifenyler, er forbudt for alle skip.

Perfluoroktansulfonsyre (PFOS) ¹	Med «perfluoroktansulfonsyre» (PFOS) menes perfluoroktansulfonsyre og dets derivater.	Nye installeringer som inneholder perfluoroktansulfonsyre (PFOS) og dets derivater, er forbudt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004. ²
Grohemmende forbindelser og systemer	Grohemmende forbindelser og systemer som reguleres gjennom vedlegg I til Den internasjonale konvensjon om regulering av skadelige bunnstoffsystemer på skip (AFS-konvensjonen), 2001, som er gjeldende på tidspunktet for anvendelsen eller tolkningen av dette vedlegg.	1. Ingen skip kan bruke grohemmende systemer som inneholder organiske tinnforbindelser som biocid eller andre grohemmende systemer som AFS-konvensjonen forbyr bruken av.
		2. Ingen nye skip eller nye installeringer på skip kan bruke grohemmende forbindelser eller systemer på en måte som ikke er i samsvar med AFS-konvensjonen.

1 Gjelder ikke for skip som seiler under en tredjestats flagg.

2 Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 av 29. april 2004 om persistente organiske forurensende stoffer og om endring av direktiv 79/117/EØF (EUT L 158 av 30.4.2004, s. 7).

VEDLEGG II

LISTE OVER POSTER TIL FORTEGNELSEN OVER FARLIGE MATERIALER

1. Farlige materialer som er oppført i vedlegg I
2. Kadmium og kadmiumforbindelser
3. Seksverdig krom og seksverdige kromforbindelser
4. Bly og blyforbindelser
5. Kvikksølv og kvikksølvforbindelser
6. Polybromert bifenyl (PBB)
7. Polybromerte difenyletere (PBDE)
8. Polyklorerte naftalener (flere enn 3 kloratomer)
9. Radioaktive stoffer
10. Visse kortkjedede klorerte parafiner (alkaner, C10-C13, klor)
11. Bromerte flammehemmere (HBCDD)